

den samme Vettelse, som de ærede Indbringere af Lovforslaget have foreslaaet. Dette Forslag under Nr. 3 kan forkastes, uden at de øvrige Forslag derved lide i deres Sammenhæng; men jeg tror rigtignok, at Forslaget kunde være billigt nok, naar man allerede skal ind paa den Bet, der her er betraadt. Mit Forslag under Nr. 6 har jeg allerede modtaget ved mine Replikker til et æret Medlem (Brix); det gaar ud paa, at det skal bero paa de vedkommende Kommunalbestyrelser's Bidnesbyrd, hvem der hører ind under de Begunstigelses, der her er Tale om. Under Nr. 8 til § 4 har jeg foreslaaet en Rettelse i sidste Stykke af denne Paragraf, hvad der formentlig ikke trænger til nogen Begrundelse, da det hænger sammen med mine øvrige Forslag. Ved § 5 har jeg foreslaaet en Ændring, som jeg ser kunde have været noget tydeligere angiven; men den kan formentlig ikke misforstås. Den gaar ud paa, at sidste Stykke af Paragrafen bliver en særegen Paragraf, og at i første Linie forandres „henhørende“ til „ved denne Lov fornødne“, og jeg har derved selvfølgelig ogsaa tænkt paa de Anmeldelser, som komme til Kommunalbestyrelserne, og hvorpaa disse begrunde deres Indberetninger. Skulde de vise sig at være feilagtige, vil der kunne falde Bøde tilbage paa dem, der have gjort Anmeldelsen. Jeg er ingen Ven af den almindelige Bestemmelse, der staar her, om, at det er Finanzministeren, som fastsætter Straffen; men i den snevre Bending, hvori saadanne Sager skulle tages, efter det Standpunkt, hvorpaa man for Tiden befinder sig med deres Behandling, har jeg ikke troet at burde foreslaa Forandring deri, idet jeg i Dyrigt anerkjender, at den Form, Indbringerne af Lovforslaget have valgt, i det Hele er meget tiltalende. § 6 har jeg af samme Grund ikke turdet røre ved, uagtet jeg fastholder min Betænkethed ved, at man henstiller til den ansvarlige Regjering at give fritagelse for kommunale Afgifter. Jeg haaber ved disse Ændringsforslag i alt Fald at have tydeliggjort, hvad ærede Medlemmer ellers ikke synes at have forstaaet, nemlig min Hensigt med min Indsigelse mod det Standpunkt, hvorpaa Hovedforslagsstillerne befinde sig. Jeg

kan imidlertid ikke antage, at Lovforslaget vil faae nogen væsentlig praktisk Betydning for Diebliffet, thi efter de Oplysninger, vi fik ved Sagens 1ste Behandling, vil det ikke blive stadfæstet som Lov, hvilken Skikkelse det end faar. Jeg hørte nemlig udtale den Gang af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Loven er gjort afhængig af Brændevinsloven. Jeg veed ikke, hvorvidt denne kommer til at gaa igjennem, men jeg er tilbøielig til at antage, at den ikke kommer igjennem paa den Maade, at man gjennem en Forhøvelse af Brændevinskatten dækker de Nedslag i Bygningskatten, som her ere paa Tale, eller andre lignende Nedslag. Og hvad vil det egentlig sige, at man lader den store, almindelige, fattige Befolkning, for hvem Brændevin, for de Flestes Vedkommende, er en Fornødenhed, betale for, at nogle Enkelte af den samme Almuelasse skulle faae en vis Vettelse i de hidtil bestaaende Skatter? Det tror jeg ikke er den Fremgangsmaade, man skal anvende ved vore Skattereformer. Man kan, naar man kommer til den hele Sags Behandling, finde heldigere Regler end dem, jeg har opstillet, det ser jeg meget vel; men skal man forandre de nuværende Regler for Bygningsafgift og naae den Hensigt, som Hovedforslagsstillerne have havt, og som vi dele, nemlig at hjælpe de Uformuende til sundere Boliger, idet man letter Afgiften for dem, saa er det ikke den rigtige Bet at gaa, naar man siger til disse Uformuende: Den Indtægt for Statskassen, som vi derved gaa Glip af, skal samtidig lignedes paa Eder selv og Eders ikke heldigere stillede Medborgere. Nei, den maa lægges der, hvor den kan bæres, og hvor man ikke hidtil tilstrækkelig har benyttet Skatteevnen som Indtægtskilde. Det er mig derfor temmelig klart, at naar dette Lovforslag sættes i Forbindelse med en vis bestemt Skattelov, vil det ikke lykkes at faae det gennemført, thi at man f. Ex. skulde lade 100 Dagleiere betale deres Brændevin dyrere, for at 5 af dem, som tillige ere Haandværkere, kunne slippe for nogen Bygningsafgift, tror jeg ikke er noget retfærdigt Princip.

Th. Nielsen: Det vil være ærede Med-